

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Da, există o procedură specială cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Procedura specială cu privire la cererile cu valoare redusă este aplicată de instanța de drept comun de prim grad de jurisdicție (instanța districtuală – *tingsrätt*) atunci când cererea reclamantului se situează sub o anumită valoare-limită. Aceasta este în prezent (începând cu 2019) 23 250 SEK. Valoarea-limită nu este o sumă stabilită de lege, ci este legată de așa-numitul preț de bază, însemnând că valoarea-limită este calculată în raport cu evoluția prețurilor.

1.2 Aplicarea procedurii

Posibilitatea de utilizare a acestei proceduri nu este limitată la anumite tipuri de cauze, precum litigiile în materie de consum. Trebuie îndeplinite următoarele criterii: cauza trebuie să fie o acțiune civilă, iar valoarea litigiului trebuie să se situeze sub valoarea-limită. Procedura nu poate fi utilizată în cauzele de dreptul familiei.

1.3 Formulare

Formularul pentru inițierea unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă este disponibil pe site-ul web al

[Administrației Instanțelor Naționale Suedeze \(Domstolsverket\)](#).

1.4 Asistență

Instanțele districtuale pot furniza ajutor pentru inițierea unei proceduri. Autoritățile de stat au o obligație generală de furnizare a unui serviciu de asistență, care este consacrată în lege. Această obligație înseamnă că persoanele pot contacta telefonic sau pot vizita o instanță districtuală, de exemplu, și pot beneficia de consiliere generală cu privire la procedurile și normele aplicabile. Președintele completului are, de asemenea, obligația de a se asigura că aspectele contencioase sunt clarificate și că părțile indică elementele pe care intenționează să se bazeze în cauză, în cursul pregătirii cauzei și în funcție de natura acesteia. În practică, judecătorul își exercită atribuțiile prin întrebări și observații suplimentare.

1.5 Norme privind administrarea probelor

Nu există norme speciale pentru cauzele cu privire la litigii care implică cereri cu valoare redusă. Prin urmare, pot fi prezentate atât declarații orale, cât și probe scrise. Declarațiile scrise ale martorilor sunt permise numai în anumite situații speciale. Mai multe informații privind normele de obținere a probelor pentru acțiunile civile în temeiul legislației suedeze sunt disponibile [aici](#).

1.6 Procedura scrisă

O instanță poate să pronunțe o hotărâre doar pe baza procedurii scrise. Această posibilitate este folosită în cazul în care procedura verbală nu este necesară pentru examinarea cauzei și nici nu este solicitată de oricare dintre părți.

1.7 Conținutul hotărârii

Nu există norme speciale privind pronunțarea unei hotărâri în cauzele cu privire la cereri cu valoare redusă. Următoarele reguli se aplică tuturor acțiunilor civile, inclusiv hotărârilor pronunțate în cauzele cu privire la cereri cu valoare redusă. Hotărârea trebuie emisă în scris și trebuie să conțină următoarele informații în secțiuni separate: denumirea instanței și data și locul de emisie a hotărârii, părțile și reprezentanții sau consilierii acestora, partea dispozitivă a hotărârii, pretențiile și susținerile părților și circumstanțele pe care se bazează, precum și motivele hotărârii, inclusiv informațiile privind ceea ce s-a dovedit în cauză.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Normele speciale privind costurile sunt elementul specific cel mai important al cauzelor cu privire la cererile cu valoare redusă. Partea care câștigă procesul are dreptul la despăgubiri doar pentru o oră de consiliere juridică, o singură dată, la fiecare instanță, precum și pentru taxa de depunere a cererii, cheltuielile de deplasare și de diurnă în legătură cu ședința instanței, costurile obținerii probelor de la martori și costurile traducerii documentelor. Despăgubirile vor fi acordate în cazul în care costurile au fost rezonabile pentru ca partea în câștig de cauză să își poată exercita drepturile. Prin urmare, remunerarea reprezentanților nu este compensată peste valoarea care corespunde unei ore de asistență.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

O hotărâre pronunțată de o instanță inferioară poate fi atacată în fața unei instanțe superioare.

Pentru ca instanța de al doilea grad de jurisdicție (*hovrätt*) să examineze hotărârea pronunțată de instanța districtuală, este necesară admiterea căii de atac. Calea de atac poate fi admisă numai dacă examinarea de către o instanță superioară este importantă pentru aplicarea corespunzătoare a legii, dacă există motive care justifică modificarea hotărârii instanței districtuale sau dacă există alte motive speciale pentru introducerea căii de atac. O parte care dorește să introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță districtuală trebuie să facă acest lucru în scris, iar calea de atac trebuie să ajungă la instanța districtuală în termen de trei săptămâni de la data pronunțării hotărârii.

Ultima actualizare: 22/03/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.